

Сладък вкус за Бога

Ключов стих: *"Да измиеш вътрешните органи и краката с вода, а свещеникът да изгори всичко това на олтара. Това е всеизгаряне, хранителен принос, благоухание, приятно на ГОСПОДА."*
Левит 1:9

Избрано Писание:
Левит 1:1-17

Символиката на обонянието е използвана в Писанията, за да предаде мисълта за жертва и преданост. В Ефесяни 5:2 апостолът казва: "ходете в пътя на любовта, както Христос ни възлюби и предаде Себе Си за нас като благоуханен принос и жертва на Бога". С този език Павел връща съзнанието ни към службите в израилевата скиния, където във връзка с церемониите ѝ върху златния олтар в свещеното отделение се изгарял тамян, чиято миризма прониквала отвъд втората завеса в Светая Светих. Инструкциите за това действие гласяха, че трябва да има "Така че тамянът ще гори

редовно пред Господа за идните поколения".
Изход 30:1-8

Указанията за службите в Скинията са много точни. В Деня на умилюстивението Аарон, първосвещеникът, внасяше кръвта от жертвите за грях в Светая Светих, за да поръси умилюстивилището. Преди това обаче е било необходимо първо да се изгори тамян на Златния олтар, за да може димът и миризмата му да проникнат в Светая Светих, преди Аарон да мине под завесата. Ако това не беше направено, той щеше да умре при влизането си в Светая Светих. (Левит 16:11-14). Димът и миризмата на горящия тамян били доказателство, че жертвеното дело е било извършено правилно и е приемливо за Бога.

Животинските жертви, които се изгаряли на медния олтар, също се считали за "сладко благоухание за ГОСПОДА", както е показано в нашия ключов стих и неговия контекст. (Левит 1:5-9). Месните или зърнените приноси, когато се изгаряли на олтара според Господните указания, също се считали за "сладко благоухание". Левит 2:1-9

Всички гореспоменати церемонии на Израил, които се смятат за "благоухание", сочат по различни начини към служението, послушанието

и жертвата на Исус, които се издигат до Бога като "благоуханна жертва". (Ефесяни 5:2). Посветените последователи на Учителя също са поканени да се жертват и да се кръстят в смъртта на Исус. (Римляни 12:1; 6:3-4). Делото на жертвата на християнина е насочено по-специално в полза на събратята му от "тялото Христово". 1 Коринтяни 12:12-14, 27

Във Филипияни 4:18 апостол Павел, намеквайки за доказателството за жертвоготовност от страна на църквата във Филипи, която му изпраща дар, докато е в затвора в Рим, го нарича "благоуханен принос, благоугодна жертва, угодна на Бога". Тук имаме авторитета на самия Павел за прилагането на уроците на израелската скиния към църквата. Освен това той показва, че Бог изпитва искреността на нашето посвещение на Него чрез искреността на нашата жертва и служба един към друг.

Символиката на обонянието трябва да ни помогне да различим истинската преданост към Бога от обикновеното служене на думи. Когато не можем да открием "миризмата" на жертва, можем да се запитаме колко дълбоко истината е завладяла духовния ни живот. Нашето виждане за Истината трябва да разкрива привилегията на

жертвата и служенето в полза на другите, а сърдечната ни преданост към Господ трябва да ни накара бързо да положим живота си, за да бъдат благословени другите. Така сладкият аромат на нашата преданост ще бъде силен.
Йоан 15:13; 1 Йоан 4:7-11